

hedspolitikken i Overensstemmelse med Interviewene ved Udnævnelsen. Han understregede, at han betragtede det som sin vigtigste Opgave at virke i Oplysnings Tjeneste, og dette Formaal mente han at kunne fremme gennem Skole, Radio og Forbindelse med Ungdomsforeningerne, herunder ogsaa de kristelige Ungdomsforeninger. Selve det danske, offentlige Ædruelighedsarbejde mente han bedst kunde fremmes gennem Udbygning af det Lovsystem, som Indenrigsminister Rode i sin Tid gennemførte.

Efter at Sekretær Adolph Hansen havde sagt et Par anerkendende Ord om Ædrueligheds-konsulenten, sluttede Mødet uden Diskussion.

Et heldigt Valg.

I Anledning af Diskussionen om Ædrueligheds-konsulenten har Folketingsmand Olufsen, der er Medlem af Danmarks Afholdsforsknings Hovedbestyrelse, udtalt:

Jeg hilser Forstander Rosenkjær's Udnævnelse med Glæde og mener, at det er et heldigt Valg, Regeringen har truffet. Lige siden Vedtagelsen af Oprettelsen af Embedet som Ædrueligheds-konsulent har jeg haabet, at den Mand, der maatte blive udnævnt, hverken vilde være indenfor det stærkt aktive Afholdsarbejde, men heller ikke paa den modsatte Fløj, og jeg mener, at Regeringen ved sit Valg netop har truffet, hvad jeg anser for det rette. Jeg beklager stærkt den utilbørlige Kritik, der fra en vis Side af Afholdsbefælgelsen er kommet frem overfor Indenrigsminister Dahlgård i den senere Tid, fordi den kun kan vanskeliggøre Konsulentens Arbejde og skabe Splid indenfor de organiserede Afholdsfolks Rammer. Vi maa nu tage den Kendsgerning, som Udnævnelsen er, og prøve paa i den kommende Tid at skabe det bedst mulige Samarbejde imellem alle interesserede Parter.

Úr ymsum ættum.

I donskum blóðum skrivast, at tað ikki er Markoni, men danskarin, verkfrøðingur Johs. P. Sørensen, sum av fyrstans-tíð uppdagaði hitt trádleysa fjarritið.

Sent er bedre end aldrig. Dette maa Ingeniør Johs. P. Sørensen erkende. Han har i disse Dage som Fortjeneste for nogle Forsøg, han foretog i Halvfemsnerne med traadlos Telegrafering, modtaget Ridderkors.

Hidtil har man regnet Italieneren Marconi som Opfinder af den Traadlose, men først nu er det videnskabeligt fastslaaet, at det var en Dansker, der kom først, nemlig Johs. P. Sørensen, der en 3-4 Aar før Marconi gennemførte traadlos Telegrafi i et lille Skur paa Refshaleoen.

Uden Interesse.

Han var dengang beskæftiget ved Marinen som Ingeniør og lavede i et lille Skur paa Refshaleoen Apparater til traadlos Telegrafi.

Det var i 1891, og han naaede saa langt med sine Eksperimenter, at han kunde telegrafere fra Kysten ud til en Baad ved Hjælp af Mikrofon og Telefon. Han udarbejdede Rapport herom til sin Overordnede, der henlagde dem med Betægnelsen »Uden Interesse«.

Garmester Olsen i Taarbæk var en af dem, der fulgte Sørensens Eksperimenter dengang, og han fortæller, at Marconi kom til Refshaleoen for at overvære Sørensens Eksperimenter.

Bliver Sørensen Doktor techn.?

Det har længe været kendt i indvierte Kredse, at Ingeniør Sørensen i Virkeligheden var den, der først opdagede den traadlose Telegrafi, som Marconi senere har faaet Æren for.

Der blev i den Anledning for kort Tid siden nedsat et Udvalg til Undersøgelse af Sagen, og det er dette, der har foranlediget, at Ingeniør Sørensen er bleven tildelt Ridderkors for sine Fortjenester.

Et Ridderkors er dog maaske en lidt for beskedne Anerkendelse, og der er derfor Mulighed for, at Ingeniør Sørensen, der nu er 72 Aar gammel, vil blive udnævnt til Doktor techn.

Niðri i Danmørk krevur soci-alministarinn Steincke 16 milli-ónir til tey arbeiðsleysu. —

Tibetur er tað sovordíð her heima hjá okkum, at vit — hvussu trongum skóm vit so eru í — ikki venda okkum haðar niður um at fáa part av hesum. — Kundu vit fingið tey verk í lag, sum okkum torvar, hevði staðið toluligt til hjá okkum — men her kemur okkara land-skaðiligi partapolitikkur og spillir alt. Heldur koya alt, støða all-ari framgongd enn fáa semju í lag um at taka við tí hond, okk-um er rætt, og roynd hvat gerast kann.

Fiskemarkedet.

»Føroya Fiskaútflutnings-felag« meddeler:

12.—9.—33.

Genua: Markedet bedre. Efter-spørgsel god. Priser for islandsk fuldtorret Smaafisk 220 (Lire pr. 100 kg), Labrador Style 182, Saltfisk (stor) 115. Fra England »Cisneros« 7, Frankrig »Alsina« 4 1/2.

16.—9.—33.

Barcelona: Tilførsel af islandsk Klipfisk 153 Tons. Priser for 1. Klasse Klipfisk 79,09 Ptas. pr. 50 kg. Beholdninger af alle Klip-fisksorter 1900 Tons.

18.—9.—33.

Oporto: Tilførsel af newfound-landsk Klipfisk 481 Tons, af cana-disk 23. Priser uforandret. Beholdning af newfoundlandsk 1143, af alle Klipfisksorter 1074. Markedet træt. Kurs for Lst. 106 Esc. pr. 1 Pd.

Genua: Priser uforandret. Fra Island »Brigitte« 1525.

19.—9.—33.

Bilbao: Tilførsel af færøsk Klipfisk 148 Tons, af islandsk 225. Beholdninger af færøsk Klip-fisk 450, af islandsk 250. Priser for færøsk Klipfisk 83,85 Ptas. pr. 50 kg. Sterling 37,62.

Bókakassarnir

hjá Føroya Amts Bókasavni verða sendir út í oktober. Tær bygdur, ið vilja hava ein kassa til láns í vetur, mugu venda sær til bókasavnið innan 15. oktober, samaleiðis teir lærarar ið vilja hava ein skúlabókasassa.

A/S BALSLEV & GOOS THORSHAVN

Altid stort Lager af:

Trælast i alle gangbare Dimensioner
samt alle Slags Bygningsmaterialer.

Særlig fremhæves:

Fint savet Fyrretømmer,
Baaetræ, saavel Fyr som Eg,
Rund Fyr til Master, Bomme o. l.,
Krydsfiner i alle Tykkelser og Kvaliteter.

Telefoner: Nr. 20 & 237.
Trælastforretningen: Nr. 194.

HANS FALLADA: „LILLE MAND - HVAD NU?“

»PUSSER«

»HANNES«

Hans Falladas Bog: »Lille Mand — hvad nu?« er bleven en Verdenssucces — og hvorfor? Danner den en Epoke i Littera-turen, bringer den Verden noget nyt, noget ingen Forfattere har set og skrevet om før? Disse Spørgsmaal maa besvares med et Nej, der er intet af alt dette i denne Bog. Det er et Billede skaaet lige ud af Livet, og den viser os Mennesker fra forskel-lige Samfundslag og selve Sam-fundet lige paa en Prik saadan som Virkeligheden er.

Den er, synes det os, ikke nogen egentlig »Roman«, den er Bogen »uden happy end«, idet den egentlig slet ikke ender — ligesaa lidt som selve Livet med sin evige Fortsættelse. — Dens to Personer, Mennesket, Kontor-rist Johannes Pinneberg og hans Kvinde »Pusser« plus Summen af de to, Sonnike, hvis Liv skildres fra Skabelsedsdagen og til Bogens sidste Linie, er dens alt, der findes i Virkeligheden ikke andre Personer, kun Bipersoner, der hører til Byg-ningsværket ligesom Kalken, der binder de enkelte Sten sammen.

Pinneberg er Kontorist, »Bog-holder«, i en Godnings- og Foder-stofforretning i en lille By oppe ved Østersøen, til hvilken Plads han er lokket af Forretningens Chef fra sin Stilling i en Kon-fektionsforretning. Men da han

hverken vil eller kan gaa ind paa at gifte sig med Chefens grimme, galsindede Datter, faar han sin Afsked — og staar paa bar Bund. — Johannes Pinne-berg, »Hannes«, kan jo ikke gifte sig, da han allerede er gift med Verdens sødeste og bedste Kvinde »Pusser«. Hun er ud-gaaet fra et Proletar-Hjem, hvor Navnet Proletar er et Æresnavn, men hun har aldrig følt sig hjemme i sit Hjem, med dets meget uslebne Perso-ner, der siger deres Hjertens Mening selv om det er i Uide.

»Flip-Proletar« er Ordet hvor-med den nye Svigersøn bliver modtaget i dette Arbejderhjem, og det er netop det, at gaa med Flip, altsaa være lidt hævet over de flippøse Arbejdere, det er Grundideen i »Hannes«s Liv. Og da dette, Retten til at gaa med Flip, bliver frataget ham og han af den brutale Politibetjent bliver sparket ud i de flippøse Rækker, brister Verden for ham og alt falder sammen. Men han har jo »Pusser«, Kvinden der aldrig taber Modet, aldrig ophører at elske ham og altid finder Raad selv i den værste Haabløshed. »Du og jeg behøver aldrig at skamme os for hinanden. Vi kan altid se hinanden i Øjnene. Vi hører jo sammen, vi to. Det er det, vi aldrig maa glemme, at du og jeg hører sammen«. Det

Úr Klakksvik

frættist, at motorbáturin hjá Nordahl Jacobsen er boraður og sokkin.

er hendes Trøstens Ord til »Hannes«, der er sunken ned i den sorteste Forvivelse, nu han har givet Afkald paa Flippen, saa plettet og forevet »Halsjern-et« saa end var, og — lidt efter gaar de ind i det stille Hus, hvor Sonneken ligger og sover. Med disse Ord ender Bogen »uden happy end«, men vi ved det saa sikkert, at med den Kone ved Side gaar »Hannes« videre frem-ad ind i Livet, der for de tre uden Tvivl faar sin »happy end«.

Bogen er en glimrende Skil-dring af Forhold og Mennesker, skrevet af en Mand, der har prøvet det altsammen og kender det hele til Bunds. Skildringen af Forholdene i Provinsforret-ningerne med al deres Smaat-skaarethed og Forholdene i Stor-magasinet i Berlin, hvor »Han-nes« bliver ansat ved Hjælp af en »Vene«, han har faaet, er al-deles glimrende, lige »taget paa Kornet«. Man faar et Indblik i den Udnyttelse af Mennesker, der sker disse Steder, og man lærer disse Mennesker at kende: de gode og de daarlige Sider af Menneskesjelen. —

Medens »Pusser« er udgaaet fra dette mærkelige Arbejder-hjem med dets umiddelbare, usminkede Mennesker, er »Han-nes« derimod udgaaet fra et mindre Middelstandshjem, hvor det var en Betingelse at søge at holde Hovedet oven Vand, saa man beholdt Flippen. Faderen var Kontormand men døde tidlig, og Moderen sank ned til at fore en ret tvivlsom Tilværelse, først som »Bardame« og siden i Fore-nighed med sin »Vene«, som Inde-haverske af en meget obskur »Forretning« i Spil og »Kærlig-hed«. »Hannes« er fortvilet over den Moder, for han vil hævde sig som en honnet Per-son, og bryder til sidst helt med Moderen.

Med Rette er »Lille Mand — hvad nu?« bleven en Succes, den vil betyde en Renaissance i vor Tids Litteratur, saa fri for at Unatur og Forlorenhed, som den er. Den betyder et frisk Pust fra de blaa Bjerge og det salte Hav, fra Klitterne, hvor de to Menneskebørn fandt hinanden og gik op i den højere Enhed, som den rene jordiske Kærlig-hed, Elskoven, er.

Det er en Bog saa velsignet forbløffende fri for alt Snerperi, og den viser os, hvor langt vi i dog er kommet f. Eks. i et lille Land som Danmark i de sidste 40 Aar, der hvor før en Forfat-ter let resikerede at blive an-klaget og domt for Usædelighed om han havde vovet at skrive en Bog, der ikke var en Hun-drededel saa ligetil og usnerpet som denne.

Bogen »Kleiner mann — was nun«, er oversat af Sonja Heise og koster uindb. 4 Kr. 75 Øre, indb. 6 Kr. og 7 Kr. 75 Øre.

(Fortsættes paa 4. Side.)